

Full diocesà

15 d'abril del 2018

p5 – Curs de lideratge sacerdotal Pastors 3.0

p6 – Jornada de Mestres i Professors de Religió

50 anys de la Facultat de Teologia de Catalunya

La Facultat de Teologia de Catalunya (FTC) ha celebrat recentment el seu mig segle de vida amb una eucaristia presidida pel cardenal arquebisbe de Barcelona, Joan-Josep Omella, i concelebrada per tots els bisbes de Catalunya i Mallorca, com també amb un acte en el qual el prefecte de la Congregació de la Doctrina de la Fe del Vaticà, l'arquebisbe Lluís F. Ladaria Ferrer, va pronunciar una lliçó titulada «Fer teologia en el context universitari i cultural del segle XXI». L'acte, que tingué lloc el 7 de març, es tancà amb la projecció d'un vídeo commemoratiu dels cinquanta anys de la FTC i un refrigeri.

La Facultat de Teologia de Catalunya, que compta amb una seu a Barcelona i cinc centres vinculats a Girona, Tarragona, Vic, Lleida i Mallorca, ofereix, d'una banda, el grau i màster en Ciències Religioses, per a laics, i el grau, màster i docto-

rat en Teologia, cursat fonamentalment per seminaristes.

Tot i que les vocacions religioses en aquest mig segle han anat en descens, el nombre d'estudiants de Teologia i Ciències Religioses ha anat creixent.

La Facultat de Teologia va ser erigida canònicament per la Congregació per a l'Educació Catòlica el 7 de març de 1968, sota el nom de Facultat de Teologia de Barcelona, i comptava amb dues seccions, Sant Francesc de Borja, amb seu a Sant Cugat del Vallès (Barcelona), i Sant Pacià, amb seu al Seminari Conciliar de Barcelona. L'any 1984 va desaparèixer aquesta estructura bipartida.

Un total de 2.200 alumnes, religiosos i laics, estudien actualment a la Facultat de Teologia de Catalunya.

«El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia»

Diümenge III de Pasqua / Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isahac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu el que fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»
(3,13-15,17-19)

Salm responsorial

Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor.
(Salm 4)

Lectura de la primera carta de sant Joan

Filletts, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.
(2,1-5a)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus, sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com

veieu que jo en tinc.» I mentre deia això els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmes.» Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escriptures, i els digué: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»
(24,35-48)

Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes?»

Jesucrist és sempre sorprenent

Jean Hakolimana, prev.

«Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? El ressuscitat apareix als seus deixebles en llur condol i decepció. Homes i dones desorientats davant el que sembla ser la resurrecció del Mestre, present entre ells. Els que tornen d'Emaús ho han experimentat, però, òbviament, tornen a caure en la trampa del dubte. Per què aquests pensaments? No, el ressuscitat no és un esperit. Té un cos, poden tocar-lo, menja amb ells. Això era un altre temps amb altres maneres. L'estat d'ànim dels deixebles d'avui no és el mateix. El món virtual ens ha acostumat a morts que s'aixequen. La intel·ligència artificial augmenta cada vegada més els límits de la percepció de la realitat. La tecnologia fa tants miracles! I per a nosaltres, què ens desperta la resurrecció? Dubtes? Temor? Indiferència? Llassitud? Realment alguns de nosaltres són atrapats en la rutina: rutina de la pràctica, de celebració dels sacraments, de l'assistència als sermons. Sempre el mateix.

Estem molt acostumats a trobar Crist en la litúrgia, l'oració, l'atenció pastoral, el servei als pobres... i de vegades oblidem que també ens busca en altres llocs. Crist ens sorprèn de la mateixa manera que sorprenia els seus deixebles. El papa Francesc, al començament del seu pontificat, ens va exhortar molt sobre la nostra capacitat a deixar-nos sorprendre per Déu, deixar-lo entrar en les nostres vides, deixar-nos sentir atònits per la seva presència. La gran lluita que tenim els cristians avui dia és no acostumar-nos a la trobada amb Crist fins a fer-ne una rutina. La trobada amb Jesús ens sorprèn sempre que acceptem que trenqui els límits de la nostra quotidianitat.

La imatge

La presència del Senyor amb la comunitat reunida pren forma d'àpat. Els fidels estan joiosos perquè el Senyor és amb ells. Així en l'última Cena i ara també en les aparicions del Ressuscitat.

Jesús hi anuncia la Bona Nova i l'explana en l'homilia; i menja amb ells. Amb aquestes embranzides la comunitat s'estengué fins als límits més llunyans de la terra. I la missa dominical? No assenyalis!

Crist ressuscitat en el cenacle (1670). M. Preti

Lit. hores: Setmana III

16 dilluns

—Santa Engràcia, màrtir (*303)
—Santa Bernadetta, verge (1844-1879)
Fets 6,8-15 / Salm 118 /
Joan 6,22-29

17 dimarts

—Sant Anicet, papa (155-166)
—Sant Esteve Harding, abat (1020-1134)
Fets 7,51-8,1a / Salm 30 /
Joan 6,30-35

18 dimecres

—Sant Perfecte, màrtir (*850)
Fets 8,1b-8 / Salm 65 /
Joan 6,35-40

19 dijous

—Sant Vicenç de Cotlliure, màrtir (*291)
Fets 8,26-40 / Salm 65 /
Joan 6,44-51

20 divendres

—Sant Sulpici, màrtir (?)
—Sant Adjutori, monjo (1069-1131)
Fets 9,1-20 / Salm 116 /
Joan 6,52-59

21 dissabte

—Sant Anselm, bisbe i doctor de l'Església (1033-1109)
Fets 9,31-42 / Salm 115 /
Joan 6,60-69

22 diumenge IV de Pasqua / Cicle B

—Sant Apel·les, màrtir
—Sant Agapit, papa (*536)
Fets 4,8-12 / Salm 117 /
1Joan 3,1-2 / Joan 10,11-18

Inauguració del Viacrucis al Clot dels Aubins

Informa: Josep Castellà / Foto: Ramon Sabartés

La tarda del dia 26, Dilluns Sant, fou una jornada especialment celebrada per la comunitat carmelitana amb ocasió de la restauració del Camí del Viacrucis al Clot dels Aubins.

Prop d'una seixantena de devots pelegrinaren fins aquell indret participant del viacrucis en aquell lloc santificat pel martiri dels dotze beats màrtirs carmelites. El presidiren el P. Manel Bonilla, acompanyat d'altres religiosos carmelites arribats de les comunitats de Barcelona, Terrassa i Olot, i familiars del beat Anastasi M. Dorca.

Així es féu la benedicció de les pintures realitzades sobre les lloses de pedra de les catorze estacions del viacrucis i la de la Resurrecció, obra de l'artista

Maria Àngels Azabal, nascuda a França i arrelada a les terres segarrenques. El feligresos allí aplegats participaren amb gran devoció recorrent les estacions de la Via Dolorosa, seguides del rés del Credo i d'una oració per a demanar la canonització dels Màrtirs Carmelites de Tàrrrega-Cervera. Unes paraules del P. Manel Bonilla serviren per a agrair públicament la bonica obra de les pintures de l'artista que ajuden la nostre fe. L'emotiva jornada es tancà amb el repartiment d'una estampa recordatori del Viacrucis al Clot dels Aubins.

Un fet que és el punt de partença d'un projecte destinat a l'embelliment i dignificació del lloc amb una plantada d'arbres i arbustos i l'endreçament i reforç dels seus murs.

Necrològica

Mn. Àngel Pla i Tomàs

El dia 29 de març, Dijous Sant, va morir Mn. Àngel Pla i Tomàs, prevere del bisbat resident a Gironella. Nat l'any 1929, va estudiar al Seminari de Solsona, a la Universitat Gregoriana de Roma i a Madrid. Va ser ordenat prevere l'any 1954. Durant els seus primers anys va servir pastoralment les parròquies de Berga i Solsona. Fou professor de Filosofia al Seminari de Solsona i professor de la Universitat Laboral de Tarragona. L'any 1966 se'n va anar a viure a Barcelona, on va exercir el ministeri presbiteral i també fou professor. L'any 1994 passà a residir a Gironella, lliure d'obligacions parroquials. Tot i això durant aquests anys ha ajudat la parròquia de Gironella oficiant algunes de les misses a la residència Sant Roc. Des de la diòcesi volem agrair a mossèn Àngel tots aquests anys dedicats al ministeri presbiteral. Preguem per ell i que el Senyor el tingui a la seva glòria.

Curs de lideratge sacerdotal

Redacció

Tal i com vam publicar fa un temps, durant uns mesos s'ha anat duent a terme a Barcelona el curs Pastors 3.0, en el qual hi estan participant el nostre bisbe i alguns mossens del nostre bisbat. El passat dissabte dia 7 d'abril va tenir lloc, a la parròquia de Santa Agnès de Barcelona, el 5è mòdul adreçat, en aquesta ocasió, als mossens i al seu equip parroquial.

Així doncs, cadascun dels preveres va assistir acompanyat dels laics que formen part del seu grup. La jornada, que va aplegar més de cent persones provinents de vint parròquies, va consistir en algunes xerrades sobre el procés de con-

versió pastoral, el lideratge sacerdotal i la corresponsabilitat, com ser deixebles missioners, a càrrec de Teresa Valero i Tote Barrera...i també va haver-hi dinàmiques de treball en equip, dirigides per un equip de coaches.

L'adoració al Santíssim molt viscuda i emotiva i la celebració de l'eucaristia va posar punt i final a la jornada. Tots els participants van manifestar que havia estat un dia molt intens en el qual van poder aprendre sobretot què volen de la seva parròquia i com aconseguir-ho. Aquest curs Pastors 3.0 està organitzat per la Fundació Evangelització i Discipulat.

Premi d'Honor a Mn. Ramon Viladés i Llorens

El dia 17 de març, Mn. Ramon Viladés i Llorens va rebre el Premi d'Honor de la Cultura Berguedana en el monestir de Sant Llorenç a Guardiola de Berguedà. El jurat va reconèixer el seu treball i dedicació a favor de la preservació i divulgació de la cultura de la comarca. A part d'un gran nombre de treballs a títol individual, des de la tardor de 1981 va formar part del projecte cultural Àmbit de Recerques del Berguedà i la revista *L'Erol*.

Pel setembre de 2017, Mn. Viladés va acomiadar-se de la seva tasca de capellà durant cinquanta-dos anys al Berguedà, els darrers dinou a Avià, i va passar a residir a Solsona, on continua col·laborant amb les tasques pastorals de la parròquia de Navès. Actualment mossèn Ramon forma part de la Comissió de Patrimoni del bisbat, del Patronat del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona i del Secretariat Interdiocesà per a la Conservació i Promoció de l'Art Sagrat a Catalunya.

Informa: Redacció

Jornada de Mestres i Professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya

Tres-cents mestres i professors van participar el dissabte 17 de març en la 12a Jornada de Mestres i Professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya, docents que imparteixen aquesta assignatura en centres públics, concertats i privats de Catalunya i d'Andorra.

Javier Cortés, expert en educació i religions marianista, va destacar en la ponència central la vocació i la passió com un element essencial de la tasca docent. I, dins aquest àmbit, l'aportació primordial dels professors de religió, a més dels continguts, ha ser en el camp de l'espiritualitat: «Nosaltres som els experts en el món de l'espiritualitat.»

La jornada anual de mestres i professors de Religió catòlica és organitzada pel Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC). En la inauguració de les jornades, l'arquebisbe **Jaume Pujol**, president del SIERC, va agrair la «passió educativa dels docents» i va destacar la preocupació del papa Francesc per

l'educació i per «escoltar els joves».

En la presentació també hi va intervenir el delegat d'Ensenyament de l'arquebisbat de Barcelona, Ramon Corts, com a diòcesi que aquest any acollia la trobada; el secretari general de la Fundació Escola Cristiana, Enric Puig; i el director general de Centres Concertats i de Centres Privats del Departament d'Ensenyament, Miquel Mateo. En les intervencions es va defensar la vigència de la proposta formativa de la classe de Religió i es va agrair la tasca que realitzen els professors al servei dels alumnes que escullen l'assignatura.

La jornada, celebrada al Col·legi dels Jesuïtes Sarrià-Sant Ignasi de Barcelona, es va tancar amb una eucaristia presidida per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal **Joan Josep Omella**. El cardenal també va agrair la tasca dels docents «enmig d'un món en què l'acolliment del vostre missatge no és fàcil». I va remarcar que, «quan un treballa amb amor, amb pedagogia generosa, tard o d'hora dona fruit».

Notícies Breus

Tens una crida

Amb aquest lema la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, que se celebra diumenge vinent, vol mostrar que Déu continua cridant els joves i que la vocació d'especial consagració és una alternativa de vida apassionant, que res no ha d'envejar a la que ofereixen les millors companyies del món. Metafòricament, hom avisa els joves que poden rebre la trucada del «cap» més important del món.

Preguem per Síria!

«No és cert que la guerra hagi acabat a Síria. Continuem pujant el nostre Gòlgota. I per setè any consecutiu ens acostem a la Pasqua sense sentir l'alegria de la Resurrecció del Senyor.» Així descriu l'arquebisbe Jacques Behnan, al capdavant de l'arqueparquia sirocàtica de Hassaké-Nisibi, els sentiments dels cristians de la regió de Jazira, al nord-est de Síria. Preguem per ells.

The Boss: tinc una relació personal amb Jesucrist

Bruce Springsteen –The Boss– explica per primera vegada la seva vida en un llibre de més de cinc-centes pàgines. És una reconciliació amb les seves arrels, la seva família i també amb les seves creences catòliques.

Així mateix Bruce escriu sobre les seves creences, sense complexos, després d'haver-hi meditat durant més de cinquanta anys, i ho plasma en el seu llibre a manera de reconciliació amb l'Església: «No sóc un practicant assidu de la meva religió, però sé que en algun lloc, molt endins, continuo formant part de l'equip.»

Després de viure una formació religiosa amb una càrrega excessiva de moralisme, unit a una escassa experiència espiritual, va decidir, arribat a l'adolescència, trencar amb l'Església i dir: «Mai més.»

Tanmateix, «a mesura que em feia gran, vaig anar detectant certes coses en la meua manera de pensar, reaccionar i comportar-me. I vaig arribar a entendre, amb perplexitat i tristesa, que un catòlic ho és per sempre. I vaig deixar d'enganyar-me».

Springsteen despulla la seva ànima per mostrar els seus secrets més íntims i revelar: «Tinc una relació personal amb Jesucrist [...], crec profundament en el seu amor i en la seva capacitat de salvar-nos.»

No és d'estranyar que moltes de les seves lletres que parlen de la redempció, condemna, paradís, pecat o salvació siguin una expressió de les seves pròpies vivències i, com diu ell mateix: «El meu llenguatge procedeix de la Bíblia.»

Humor

Les històries de l'escolà Miquel (V)

Imatges: Mn. Joan Maria Padrell (prevere de l'arquebisbat de Tarragona).

Temps de sagraments (II). El baptisme

Xavier Novell, bisbe de Solsona

En una ocasió varen preguntar al papa sant Joan Pau II quin era el sagrament més important. Va respondre: el baptisme. Aquest és el primer sagrament. Una persona no en pot rebre cap altre si no està batejat. És el sagrament que ens fa cristians. És el sagrament que fa passar de la mort a la vida, de la foscor a la llum, del pecat a la gràcia.

El baptisme és el pas d'una vida que és mort, que aboca a la mort, a una vida amb Déu; d'una vida perduda, sense nord, obscura, a una vida en la veritat, lliure, il·luminada; d'una vida que deforma la semblança de Déu en l'home, a una vida de relació amb Déu que ens fa arribar a la mida del nostre ser imatges de Déu.

Els elements sacramentals evocuen aquest pas: l'aigua, la llum i el vestit blanc... Aquesta primavera veiem amb una especial nitidesa que l'aigua dóna vida i renta. El baptisme renta del pecat i dóna una vida nova. Si, a més, es realitza per immersió, mostra que sepulta, fa morir l'home vell que som, el pecat que ens embruteix i enfosqueix i fa néixer a una vida nova, revesteix d'una vida radiant i pura.

En els adults el baptisme pressuposa un encontre amb Jesús que fa reconèixer la falsedat i caducitat del propi estil de vida. Demana també un canvi, una conversió que manifesti el desig real d'aquesta vida nova.

En els infants, el baptisme allibera del pecat original, d'aquell estat de llunyania de Déu, que porta a una vida de pecat i a la perdició. Reclama uns pares i padrins que testimonien la fe i la vida cristiana i iniciïn a l'infant a la mateixa.

En el cas dels adults no ha de conferir-se el baptisme si no s'ha assolit una fe personal. No és suficient el desig o la petició

de ser batejat. Cal que hom accepti Jesús com a Senyor i salvador personal i la comunitat verifiqui un canvi de vida. És normal que les peticions no parteixin de recerques clares i nítides. És comprensible que els rectors tinguin dificultats a ajornar el sagrament quan detectin que les intencions i el procés realitzat no està acomplert. Per això, cal una comunitat viva que faci possible un veritable catecumenat —catequesi, acompanyament, testimoniatge, iniciació a l'oració, verificació del canvi de costums...—. Quan puguem oferir això no dubtem en dilatar el procés i ajornar el baptisme fins quan calgui.

En el cas dels infants, tampoc s'ha de conferir el baptisme si els pares i padrins no viuen una vida cristiana que garanteixi que el batejat serà degudament iniciat en la fe i la vida cristiana. Torna a ser comprensible que, quan manquen els mitjans per ajudar als pares i padrins al camí de fe que necessiten, es confereixi el baptisme a tots els infants, fins i tot als fills de persones en situació canònica irregular o en situació contrària a l'antropologia i a la moral catòlica. Per això, cal que les nostres comunitats parroquials ofereixin un itinerari per als pares —primer anunci, grup de reiniciació cristiana, eucaristia dominical acollidora...— que permeti que bategin els seus fills després de llur conversió.

